

Sygn.akt III AUa 716/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący sędzia Sławomir Bagiński

Sędziowie Barbara Orechwa-Zawadzka

Marek Szymanowski

Protokolant Edyta Katarzyna Radziwońska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2021 r. w B.

sprawy z odwołania W. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o świadczenie postojowe

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 września 2020 r. sygn. akt III U 501/20

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 716/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 8.06.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r., poz. 374 ze zm.) odmówił W. C. prawa do świadczenia postojowego. Wskazał, że świadczenie to jest uzależnione od spadku przychodów wywołanego wystąpieniem (...)19, w miesiącu bezpośrednio poprzedzającym złożenie wniosku, tj. w maju w stosunku do kwietnia. Natomiast w konkretnym przypadku takiego spadku przychodów wnioskodawca nie wykazał.

W odwołaniu od tej decyzji W. C. podniósł, iż spełnia warunki do uzyskania świadczenia postojowego w związku ze spadkiem przychodów w kwietniu i maju, gdyż w tym czasie nie osiągnął żadnych przychodów.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach w wyroku z 8 września (...). zmienił zakazoną decyzję i przyznał W. C. prawo do świadczenia postojowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że W. C. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do (...) pod nazwą Prywatny Gabinet Stomatologiczny W. C.. 4.06.2020 r. złożył wniosek o świadczenie postojowe w związku z przeciwdziałaniem

skutkom wywołanym (...)19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą (wniosek (...)), wskazując w treści tego wniosku, że przychód osiągnięty w marcu wyniósł 1 869,80 złotych zaś w kwietniu nie osiągnął żadnego przychodu. Ponadto oświadczył, że rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej przed 1.02.2020 r., nastąpił przestój w prowadzeniu działalności w związku z (...)19, nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, nie jest objęty ubezpieczeniem społecznym rolników i dane zawarte we wniosku są zgodne ze stanem faktycznym i prawnym. Ponadto złożył oświadczenie, że jest świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił odwołującemu prawa do świadczenia postojowego na podstawie przedmiotowego wniosku. Wskazał, że świadczenie to jest uzależnione od spadku przychodów wywołanego wystąpieniem (...)19, w miesiącu bezpośrednio poprzedzającym złożenie wniosku. Ponieważ wnioskodawca złożył wniosek w czerwcu, powinien wykazać spadek przychodów w maju w stosunku do kwietnia. Takiego spadku przychodów wnioskodawca nie wykazał.

Sąd Okręgowy odwołał się do treści art. 15zq ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 i ust. 4 pkt 1 oraz art. 15zs ust. 1 i ust. 3 pkt 4 c ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r., poz. 374 ze zm.).

Sąd Okręgowy wskazał, że według interpretacji organu rentowego, odwołujący się nie spełnia ustawowo określonego warunku do uzyskania świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zq ust. 4 pkt 1 ustawy, gdyż wniosek złożył w czerwcu, wykazując spadek przychodów w kwietniu w porównaniu do marca, a nie w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku.

W ocenie Sądu Okręgowego interpretacja tego przepisu została dokonana bez uwzględnienia zawartego w art. 15zs ust. 7 zapisu, że wnioski o świadczenie postojowe mogą być złożone do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych najpóźniej w terminie 3 miesięcy od miesiąca, w którym został zniesiony ogłoszony stan epidemii. Stan epidemii został wprowadzony rozporządzeniem Ministra Zdrowia z 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz.U. z 2020 r. poz. 491 ze zm.), zaczął obowiązywać od 20 marca 2020 r. i trwa nadal. W tym czasie wydano szereg przepisów zawierających różnego rodzaju ograniczenia, między innymi ograniczenia określonego sposobu przemieszczania się, obowiązek poddania się kwarantannie, jak i ograniczenia funkcjonowania określonych instytucji lub zakładów pracy, czasowe ograniczenie określonych zakresów działalności przedsiębiorców oraz obowiązek wykonania określonych zabiegów sanitarnych; zakaz organizowania widowisk i innych zgromadzeń ludności; nakaz udostępnienia nieruchomości, lokali i terenów przewidzianych planami przeciwepidemicznymi; czasowe ograniczenie korzystania z lokali lub terenów oraz obowiązek ich zabezpieczenia. Istniejące ograniczenia nie uniemożliwiały, w ocenie Sądu, złożenia przez wnioskodawcę wniosku o świadczenie postojowe w maju 2020 r. Jednak ustawodawca, wskazując na możliwość złożenia wniosków najpóźniej w terminie 3 miesięcy od miesiąca, w którym został zniesiony ogłoszony stan epidemii, nie uzależnił dotrzymania terminu od istnienia i wykazania przez wnioskodawcę przeszkód uniemożliwiających złożenie takiego wniosku w miesiącu bezpośrednio następującym po miesiącu, w którym spełniał przesłanki do uzyskania tego świadczenia. Tak więc nie da się nie zauważyć wewnętrznej sprzeczności przepisów. Nie można przy tym zakładać, że racjonalny prawodawca wprowadza przepis, który pozwala na złożenie wniosku o świadczenie postojowe po odwołaniu stanu epidemii, jednocześnie ustanawiając takie ograniczenia, które nie pozwalają w żadnym stanie faktycznym na uzyskanie świadczenia po złożeniu wniosku w tym czasie. Przy interpretacji dokonanej przez organ rentowy, przepis art. 15zs ust. 7 cytowanej ustawy pozostaje martwy.

W ocenie Sądu Okręgowego należy odwołać się do interpretacji przepisów zgodnej nie z jej literalnym brzmieniem, a celem w jakim zostały wprowadzone. W założeniu wprowadzenie świadczenia postojowego miało na celu zminimalizowanie negatywnych skutków ekonomicznych rozprzestrzeniania się (...)19 występujących między innymi u osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą poprzez rekompensatę utraty przychodów z wykonywanej działalności. Przysługuje ono, gdy w następstwie (...)19 doszło do przestoju, obniżenia przychodów z działalności gospodarczej.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie budzi wątpliwości, że przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany przez W. C. w kwietniu 2020 r., za który ubiegał się o prawo do świadczenia postojowego, był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w marcu, to jest miesiącu poprzedzającym ten miesiąc. Tym samym wnioskodawca wykazał, że wystąpił spadek przychodów wymagany przez ustawodawcę.

Sąd Okręgowy podkreślił, że świadczenie postojowe przyznawane jest jako świadczenie szczególne, bowiem uzasadnione szczególnymi, wyjątkowymi okolicznościami, to jest spadkiem przychodów wywołanym wystąpieniem (...)19 i ogłoszeniem stanu epidemii w określonym czasie. Wprawdzie nie należy w takim przypadku stosować wykładni rozszerzającej, ale zdaniem sądu pierwszej instancji dokonana wykładnia przepisów nie rozszerza zastosowania przepisów, a jedynie wprowadza ich racjonalne rozumienie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżył wyrok w całości i zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 15zq ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r., poz. 374 z późn. zm.), dodanego ustawą z 31 marca 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 568, w brzmieniu obowiązującym na datę złożenia wniosku przez odwołującego), poprzez błędną wykładnię tych przepisów, prowadzącą do uznania, że osobie prowadzącej działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy prawo przedsiębiorców przysługuje prawo do świadczenia postojowego, nawet jeśli wykaże spadek przychodów w miesiącu innym niż miesiąc poprzedzający złożenie wniosku o świadczenie postojowe.

Z tego względu organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny sprawy nie był sporny. Organ rentowy również nie kwestionował go w apelacji, dlatego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 387 § 2¹ k.p.c. przyjął za własne ustalenia sądu pierwszej instancji. Istotne elementy tego stanu faktycznego to złożenie przez odwołującego wniosku o świadczenie postojowe - 4 czerwca 2020 r., w którym to wniosku odwołujący wskazał przychód za marzec 2020 r. w kwocie 1869,80 zł, a za kwiecień 2020 r. w kwocie 0 zł. Z pisma odwołującego przedstawionego organowi rentowemu 9 lipca 2020 r. wynika, że także w maju nie osiągnął przychodów. Nie było sporne, że przed 4 czerwca 2020 r. odwołujący nie występował z takim wnioskiem.

Zgodnie z art. 15zq ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (j.t. Dz.U.2020.1842 ze zm.), w brzmieniu miarodajnym w sprawie - osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 lutego 2020 r.

1) nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc ;

2) zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej po 31 stycznia 2020 r.

W dalszej części ustawa z 2 marca 2020 r. określana będzie jako „ustawa covidowa”, a poszczególne przepisy tej ustawy powoływane będą bez żadnego oznaczenia.

Rozstrzygnięcie sprawy zależało zatem od oceny czy odwołujący spełnia przesłankę osiągnięcia niższego co najmniej o 15% przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym. W jego sytuacji spełnienie tego warunku wymagało uznania,

że miesiącem poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku, w którym nastąpił spadek przechodu był kwiecień (w porównaniu do marca). W maju spadek nie mógł nastąpić, gdyż tak jak w kwietniu nie osiągnięto żadnego przychodu.

Organ rentowy stoi na stanowisku, że miesiąc, w którym musi nastąpić co najmniej 15 % spadek dochodów, to miesiąc bezpośrednio poprzedzający złożenie wniosku (czyli w tym przypadku w maj w stosunku do kwietnia).

W ocenie Sądu Apelacyjnego kontekst przepisów wskazuje, że ustawodawca używa sformułowania w „miesiącu poprzedzającym” w znaczeniu miesiąca bezpośrednio poprzedzającego. Świadczy o tym już treść art. 15 zq ust. 4 pkt 2, : jeżeli przychód (...) uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku (...) był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc.” Wskazany ciąg miesięcy sugeruje, że chodzi o kolejne miesiące (wstecz), Patrząc z innej perspektywy czasowej jest to ciąg miesięcy następujących po sobie. Nie byłoby zatem prawidłowe przyjęcie, że może chodzić także o ciąg miesięcy, które bezpośrednio się nie poprzedzają.

Według „Słownika języka polskiego PWN”, W-wa 1999 r. pod redakcją M. S. słowo „poprzedzać” odnosi się do relacji w przestrzeni oraz w czasie. W słowniku tym wyjaśnienie słowa „poprzedzać” w znaczeniu relacji dotyczących czasu umieszczono w punkcie 2.: „zrobić, (...) odbyć się, zająć w czasie przed czymś, przed jakimś faktem. Jesień poprzedza zimę. (...) poprzedzony był kroniką. Przedstawienie poprzedzone było krótką prelekcją”. Z powyższego wynika, że słowo poprzedzać z reguły używane jest w sytuacjach określających zdarzenie bezpośrednio następujące po sobie, bądź bardzo bliskie czasowo. Słowo „poprzedzać” w „Wielkim słowniku języka polskiego,” w znaczeniu drugim, odnoszącym się do czasu zdefiniowano następująco: dziać się lub robić coś wcześniej niż coś innego ((...)&l= 21&ind=0). Z definicji tego słowa nie wynika czy chodzi o bezpośrednie następstwo. Jednocześnie w słowniku tym konteksty użycia i odnoszą się do sytuacji oznaczających bezpośrednio poprzedzanie, jak też sytuacji kiedy bezpośredniość nie jest konieczna.

Tym niemniej analiza słownikowa wskazuje, że w sytuacji kiedy następstwo (poprzedzanie) w czasie dotyczy tych samych kategorii znaczeniowych, zwłaszcza dotyczących okresów, a nie zdarzeń, to wówczas chodzi o następstwo (poprzedzanie) bezpośrednio. Godzina jedenasta poprzedza godzinę dwunastą. Jesień poprzedza zimę. Marzec jest miesiącem poprzedzającym kwiecień. Inaczej może być w sytuacji kiedy słowo poprzedzać odnosi się do zdarzeń i kiedy oprócz kolejności wyraża relację przyczynową.

Również sposób użycia słowa „poprzedzający”, czy frazy „bepośrednio poprzedzający” w różnych przepisach ustawowych wskazuje na tożsamość znaczeniową, w sytuacji kiedy opisywana jest relacja następstwa tych samych rodzajów okresów kalendarzowych.

Tak więc bezpośrednio rozumienie warunku określonego w art. 15 zq ust. 4 pkt 1 prowadziło do wniosku, że stanowisko organu rentowego jest prawidłowe, ponieważ między majem, a kwietniem 2020 r. nie wystąpił spadek przychodu.

Tym niemniej należy odwołać się do wykładni systematycznej (jako elementu kontekstowego wykładni językowej) oraz wykładni funkcjonalnej.

Punktem wyjścia do tych rozważań jest treść art. 15 zq ust. 3: Świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia (...)19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności, (...) przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą (...).

Oznacza to, że ogólnym warunkiem uzyskania prawa do świadczenia postojowego jest „przestój” (postój). Niewątpliwie zatem odwołujący zarówno w kwietniu jak i w maju miał przestój w prowadzeniu działalności. Wyrazem tego jest nieosiągnięcie przychodów w dwóch kolejnych miesiącach. Nieosiągnięcie przychodu w maju jest przecież dalszym trwaniem przestoju, który wystąpił już w kwietniu. Inaczej mówiąc zła sytuacja ekonomiczna, która miała miejsce w kwietniu utrwaliła się. Co więcej nieosiągnięcie przychodu w kolejnych miesiącach oznacza w istocie pogorszenie się sytuacji ekonomicznej.

Celem świadczenia postojowego jest dostarczanie środków w związku z pogorszeniem się sytuacji ekonomicznej spowodowanej sytuacją epidemiologiczną wywołaną przez C.-19. W niniejszej sprawie występuje niewątpliwy związek czasowy między sytuacją epidemiologiczną, a przestojem. Jak należy przyjmować, związek czasowy jest w rozumieniu ustawy wystarczający do przyjęcia istnienia związku przyczynowego (następstwa wystąpienia (...))19).

Z kolei art. 15 zq ust. 4 pkt 1 i 2 precyzuje jaką sytuację uznaje się za przestój, o którym mowa w ust. 3, czyli na czym polega pogorszenie się sytuacji ekonomicznej relewantne dla uzyskania świadczenia postojowego. Ponadto przepis ten, w przypadku spadku przychodów, określa też kiedy, w odniesieniu do miesiąca złożenia wniosku, powinien wystąpić spadek przychodów.

Art. 15 zq w ustępie 4 wskazuje z jednej strony, że chodzi o sytuację zmniejszenia przychodów, a z drugiej o niewykonywanie działalności (zaprzestanie: produkcji, handlu, świadczenia usług itd.) po zawieszeniu. Niewykonywanie działalności oznacza brak możliwości powstania przychodów. W uproszczeniu można by przyjąć, że między zmniejszeniem przychodu w sytuacji określonej w pkt 1 ust. 4 art. 15 zq, a zawieszeniem działalności gospodarczej istnieją sytuacje pośrednie, które także powinny uprawniać do świadczenia postojowego.

Należy przyjąć, że taką sytuacją jest ta która wystąpiła w niniejszej sprawie. Tak jak powiedziano art. 15 zq ust.4 pkt 1 i 2 opisuje jakie zdarzenia uznaje się za pogorszenie sytuacji ekonomicznej w związku z sytuacją epidemiologiczną, które są zarazem relewantne z punktu widzenia uprawnień do świadczenia postojowego. Wskazany przepis precyzuje jednocześnie kryteria przyznania świadczenia postojowego. Nie ma jednak żadnego racjonalnego powodu aby uznać, że sytuacja odwołującego była lepsza w maju niż w kwietniu. Nie ma żadnego powodu do uznania, że przestój, który wystąpił w kwietniu nie występował w maju.

Stąd też należy uznać, że pogorszenie się sytuacji ekonomicznej między marcem, a kwietniem prowadzące do nieosiągnięcia przychodów rzutuje na sytuację w maju, kiedy również nie osiągnięto przychodów. W konsekwencji kiedy występuje nieprzerwany brak przychodów w kolejnych miesiącach, to nie ma żadnych funkcjonalnych i aksjologicznych przeciwwskazań, aby zmniejszenie przychodów w miesiącu poprzedzającym (bezpośrednio) miesiąc złożenia wniosku odnosić do miesiąca bezpośrednio poprzedzającego okres braku przychodów. Oczywiście musi dotyczyć to sytuacji związanej z sytuacją epidemiczną, czyli z tym, że od 14 marca 2020 roku obowiązywał w Polsce stan zagrożenia epidemicznego, a od 20 marca 2020 r. obowiązuje stan epidemii.

Za powyższym rozwiązaniem przemawia odczytanie sensu ust. pkt 1 i 2 ust. 4 art. 15zq w kontekście ust. 3 art. 15 zq, Przesłanką przyznania świadczenia postojowego jest przestój, toteż jeżeli stan przestoju oceniany na podstawie kryterium określonego w punkcie 1 ust. 4 art. 15 zq przedłuża się, w szczególności kiedy w dwóch kolejnych miesiącach nie osiąga się przychodu, to przestój trwa i – odnosząc do okoliczności sprawy - ocena dokonywana na podstawie kwietnia porównanego do marca, jest adekwatna do wniosku złożonego w czerwcu.

Rozwiązanie to wspiera rozumowanie a fortiori. Skoro w sytuacji lepszej tj. krótszego przestoju przysługuje świadczenie postojowe, to tym bardziej przysługuje ono w sytuacji gorszej - dalszego trwania przestoju.

Rozumowanie powyższe jest zgodne z ratio legis omawianych przepisów. Świadczenie postojowe ma wspierać finansowo m. in. osoby prowadzące działalność gospodarczą i spełniające kryteria nawiązujące do spadku przychodów i zawieszenia działalności. Sytuacja gorsza niż określona w ustawie powinna umożliwiać uzyskanie wsparcia. Istotne dla prawa do świadczenia jest to, że przestój powinien być spowodowany jakimikolwiek obiektywnymi przyczynami związanymi z sytuacją epidemiologiczną wywołaną przez (...)19. Natomiast każdy brak możliwości prowadzenia działalności przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, w taki sposób, w jaki byłoby to możliwe, gdyby nie sytuacja epidemiologiczna wywołana przez (...)19 uprawnia do świadczenia postojowego.

W uzasadnieniu projektu nowelizacji, która wprowadziła do ustawy covidowej art. 15zq, podkreślono, że m. in. osoby prowadzące działalność gospodarczą, opłacające składki same za siebie są szczególnie narażone na „niestabilność, a nawet całkowitą utratę przychodów z powodu pandemii (...), ze względu na brak zleceń lub zamówień, czy rezygnację

z realizowanych lub zawieranych umów”. Rozwiązania legislacyjne obowiązujące już wcześniej w obliczu pandemii spowodowanej (...) w wielu przypadkach okazały się niedostateczne, aby uchronić określone grupy podmiotów przed zatorami płatniczymi i upadłością, jak również brakiem środków finansowych na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Świadczenie postojowe zostało wprowadzone dla zmniejszenia negatywnych skutków gospodarczych (zob. Uzasadnienie do ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, druk nr 299).

W okolicznościach niniejszej sprawy uzasadnione jest zastosowanie wykładni funkcjonalnej art. 15zq ust. 4, ponieważ bezpośrednie rozumienie powyższego przepisu prowadzi do nieracjonalnych i niesprawiedliwych konsekwencji (zob. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 29 września 2020 r. XIV U 1163/20 - Portal orzeczeń sądów powszechnych, (...)_XIV_U_ (...)_2020_Uz_2020-10-29_001).

Zaakceptować należy stanowisko, że w takiej sytuacji wolno odstąpić od literalnego znaczenia przepisu. Taką możliwość powstaje, gdy wykładnia językowa pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią innych norm, prowadzi do absurdalnych z punktu widzenia społecznego lub ekonomicznego konsekwencji, rażąco niesprawiedliwych rozstrzygnięć lub pozostaje w oczywistej sprzeczności z powszechnie akceptowanymi normami moralnymi (Uchwała Sądu Najwyższego z 14 października 2004 r., sygn. akt III CZP 37/04).

Odwołujący po marcu w kolejnych dwóch miesiącach nie osiągnął żadnego przychodu. Hipotetycznie w sytuacji, gdy dany przedsiębiorca nie uzyskał w kolejnych miesiącach żadnego przychodu, to niezłożenie przez niego wniosku po ostatnim miesiącu, w którym nastąpił spadek przychodów, trwale pozbawiłoby go prawa do tego świadczenia.

Za stanowiskiem organu rentowego zdaje się przemawiać określenie treści wniosku o świadczenie postojowe w art. 15 zs ust. 4 lit. b) i c), a także przyjęty formularz – wzór wniosku (...). W formularzu tym nie ma miejsca na wskazanie danych dotyczących trzech miesięcy, a tylko dwóch. Przyjęte rozwiązanie techniczne nie powinno jednak decydować o funkcji świadczenia postojowego i uniemożliwiać lub opóźniać uzyskanie go przez osoby, które po dwóch miesiącach przestoju, z istoty rzeczy, znajdują się z reguły w sytuacji gorszej niż osoby po miesiącu przestoju.

W tym stanie rzeczy apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.